

OKRESNÁ PROKURATÚRA ŽILINA
Moyzesova 20, 011 56 Žilina 1

Číslo: 2 Pv 758/14/5511-71
EEČ: 2-43-353-2017

Žilina 21.11.2017

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: sprenevera podľa § 213 odsek 1 Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Žilina

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvinenej:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX 783 XXXXX

väzba: nie

ktorá je trestne stíhaná pre trestný čin:

- prečin: sprenevera podľa § 213 odsek 1 Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

v presne nezistený deň v dobe od 11.11.2012 do dňa 30.06.2014 v obci XXXXX, ul. XXXXX č. XXXXX, okr. XXXXX, bez súhlasu vlastníka odovzdala motorové vozidlo zn. XXXXX ev.č. XXXXX, VIN: XXXXX osobám XXXXX a XXXXX, ktorí ho odtiahli do XXXXX do obce XXXXX, okr. XXXXX, pričom uvedené vozidlo jej zveril dňa 11.11.2012 XXXXX, ktorý ho mal v užívaní od vlastníka daného vozidla jeho otca XXXXX, nar. XXXXX, zveril je ho na kruhovom objazde pri XXXXX s tým, aby ho odviezla do obce XXXXX, čím spôsobila vlastníkovi vozidla XXXXX, nar. XXXXX škodu vo výške 2.502,-Eur, čo predstavuje vyčíslenie hodnoty vozidla odborným vyjadrením č. 97/2016 znaleckej spoločnosti XXXXX,

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Poverený príslušník OO PZ Terchová uznesením sp. zn. ČVS:ORP-1626/TE-ZA-2014 zo dňa 04.09.2014 podľa § 199 ods. 1 Tr. por. začal trestné stíhanie vo veci

prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona. Po vykonanom dokazovaní bolo povereným príslušníkom PZ, OOPZ Terchová dňa 05.02.2015 uznesením v zmysle § 215 ods. 1 písm. b/ Tr. por. trestné stíhanie zastavené. Proti predmetnému uzneseniu si podal poškodený sťažnosť, ktorá bola prokurátorom vyhodnotená ako čiastočne dôvodná s tým, že je potrebné vyšetrovanie doplniť o výsluchy svedkov, na prípadne vyjasnenie rozporov v jednotlivých výpovediach. Taktiež bolo skonštatované, že skutok je potrebné preverovať ako podozrenie zo spáchania prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona. Jedine táto právna kvalifikácia skutku, tak ako bol ustálený, bola opodstatnená pre ďalšie preverovanie. Žiadny iný trestný čin z daného konania nemohol byť naplnený. Na základe uvedeného bolo XXXXX uznesením povereného príslušníka PZ, OOPZ Terchová dňa 20.05.2016 vznesené obvinenie podľa § 206 ods. 1 Tr. por. pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedený v predmetnom uznesení.

Bolo vykonané dokazovanie v rozsahu, ktorý bol potrebný pre ukončenie veci zo strany polície. Toto dokazovanie považujem za dostatočné, pričom by nebolo účelné vykonávať ďalšie dôkazy vo veci. Jedine by prichádzali do úvahy konfrontácie svedkov a obvinenej, ale vzhľadom k povahe veci a jednotlivých vyjadrení osôb v trestnom konaní, by ani tieto dôkazy podľa mňa nevedli k objasneniu vzťahov a reálnosti jednotlivých tvrdení svedkov a obvinenej. Navyše jednotlivé osoby nie sú ani stále prítomne na území SR, zbytočne by dochádzalo k ďalšiemu predlžovaniu trestného konania.

Trestná vec bola v priebehu vyšetrovania pridelená z dôvodu vyslovenej zaujatosti poverených príslušníkov PZ na OOPZ Terchová voči osobe XXXXX na OOPZ Bytča, ktorého poverený príslušník dokončil dokazovanie a predložil spisový materiál s návrhom konečného rozhodnutia na prokuratúru pod sp. zn. ČVS:ORP-1626/BY-ZA-2014.

Preskúmaním na vec sa vzťahujúceho vyšetrovacieho spisu som dospel k záveru, že skutok, pre ktorý je vedené trestné stíhanie, a ktorý je špecifikovaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, nie je trestným činom. Beriem pri tom do úvahy aj dôkazy, ktoré boli vykonané po vrátení veci na doplnenie vyšetrovania, teda po vyhovená sťažnosti poškodeného, zo dňa 18.11.2015.

V priebehu vyšetrovania bol vo veci vypočutý splnomocnenec poškodeného - svedok XXXXX, ktorý uviedol jeho pohľad na skutok, uviedol skutočnosti, ktoré viedli k preverovaniu jeho tvrdení, že XXXXX nakladala s osobným motorovým vozidlom XXXXX bez jeho vedomia, teda že ho odovzdala iným ľuďom a tým mu bola spôsobená škoda na majetku. Okrem jeho výpovede posielal XXXXX na políciu veľa písomných podaní a vyjadrení, ktoré boli do značnej miery nezrozumiteľné, resp. sa týkali aj iných jeho trestných vecí, kde figuruje ako oznamovateľ, ale z ich obsahu sa nedalo vyvodiť žiadny podporný dôkaz, ktorý by preukazoval spáchanie trestného činu XXXXX. V jednom jeho vyjadrení dokonca uviedol, že už s vecou, ani s osobou XXXXX, nechce mať nič spoločne.

Tvrdenie poškodeného o priebehu skutku nebolo žiadnym ďalším dôkazom jednoznačne potvrdené. Obvinená stále tvrdila vo svojich dvoch výpovediach to isté, teda že auto jej zveril XXXXX, ako jej bývalý priateľ, v dobe keď ho polícia zadržala

v XXXXX a dohodli sa, že auto prevezie do XXXXX, kde ho zaparkuje. Tak aj urobila, ale nakoľko XXXXX si po auto dlhú dobu nechodil (bol vo výkone trestu), písal jej však listy, aby auto odhlásila, že netreba naň platiť poisťky, mala za to, že keď v septembri 2013 prišli po auto dvaja muži, ktorých mal poslať XXXXX, týmto odovzdala kľúče od vozidla, ktoré inak bolo nepojazdné, a tieto osoby ho mali odtiahnuť preč. Tieto osoby ona sobne nepoznala a nepreverila si ich totožnosť. Vozidlo bolo týmito osobami odtiahnuté k XXXXX. Obvinená nebola s nikým dohodnutý na žiadnej sume za vozidlo, od nikoho nezinkasovala žiadne peniaze, bola rada, že sa vozidla zbavila, nakoľko že toto iba zavádzalo namieste kde stálo. Myslela si, že XXXXX zariadil odtiahnutie tohto vozidla. Tie dve osoby, ktoré mali odtiahnuť dané vozidlo, boli stotožnené ako XXXXX a XXXXX. Tieto osoby boli vypočúvané v procesnom postavení svedkov dva krát, a to v roku 2015 a potom v roku 2017. Pri svojej prvej výpovedi XXXXX uviedol, že už ani nevie ako a kedy sa to dozvedel,

ale bolo to v roku 2013, že jedna „baba“ chce zošrotovať nejakú dodávku, išli sa na ňu s kamarátom XXXXX pozrieť do XXXXX. Auto bolo nepojazdné a v hroznom stave. Táto „baba-blondýna“ ich vtedy poprosila, či by auto neodtiahli na šrotovisko do XXXXX. Oni nakoniec súhlasili a bezplatne jej takto pomohli a auto tam odtiahli. Tá žena bola bez peňazí a nešťastná, preto jej pomohli. Nič viac si nepamätá. XXXXX nepozná. V ďalšej jeho výpovedi v roku 2017 potvrdil, že osoby XXXXX a XXXXX prakticky nepozná, je pravda, že po nejakú dodávku s XXXXX bol v XXXXX. Vozidlo odtiahli, nič viac si nepamätá. Žiadne peniaze nedostali. To vozidlo stálo na mieste, kde ho odtiahli ešte dlhý čas. Čo sa sním potom stalo, to nevie. Svedok XXXXX v roku 2015 uviedol, že Osobu XXXXX nepozná, ani osobu XXXXX, možno len z videnia. K vozidli XXXXX uviedol, že mal pri XXXXX garáž, pričom jedného dňa započul, ako jedna žena (XXXXX) rozprávala s majiteľom (XXXXX) zberných surovín, že či sa dá odpredať nejaké vozidlo na súčiastky. Potom ho mal osloviť XXXXX, či by mu nepomohol s odťahom vozidla z XXXXX. On bol po auto s kamarátom Jánošom v septembri 2013, tá žena mu dala kľúče od vozidla a auto (nepojazdné) odtiahli k zberným surovinám. Viac sa o vec nezaujímal. Kľúče zostali v zapalovaní. Auto tam zostalo čo si všimol ešte dlhú dobu zaparkované. O ničom inom nevie, o nič sa nezaujímal. Žiadne peniaze od nikoho nedostal. Tento svedok v roku 2017 vypovedal, že nevie presne kedy, ale že jeho kamarát XXXXX si volal s XXXXX, nevie ale či sa títo poznali. Potom ho mal XXXXX poprosiť, aby išli auto odtiahnuť z XXXXX do XXXXX ku zberným surovinám. Svedok XXXXX, majiteľ zberných surovín, uviedol, že on žiadny karavan od nikoho nekupoval, nepamätá si na presné súvislosti s tým autom. Potvrdil, že nejaké dve ženy (XXXXX s jej mamou) sa boli niekedy v roku 2013 informovať o možnosti odhlásenia auta. Potom časom zbadal, že nejaký karavan niekto doviezol na susedný pozemok vedľa jeho firmy. Keďže zavádzalo prechádzajúcim vozidlám, tak ho časom iba odtlačili trochu vedľa, kde zostalo. Auto bolo voľne prístupné a nevie kto ho tam dal. On XXXXX ani XXXXX po žiadne auto do XXXXX neposlal, on nič nepreberal, so žiadnou Molitorovou sa nedohadoval na odkúpení vozidla, ani jej žiadne peniaze nedával.

V danej veci bolo vypracované odborné vyjadrenie k hodnote vozidla. Predmetné vozidlo bolo XXXXX vrátené dňa 21.11.2014, na základe uznesenia o vrátení zaistenej veci zo dňa 20.10.2014.

Z obsahu všetkých svedeckých výpovedí sa nedá jednoznačne vyvodiť záver, že skutok je trestným činom a že tento mala spáchať XXXXX. Vozidlo jej síce bolo

zverené (nakoľko v tom čase bola priateľkou XXXXX), ale nie je možné od nej objektívne žiadať (teda ani užívateľ vozidla XXXXX sa nemohol oprávnené domnievať, že dané vozidlo mu bude „opatrovať“ tak dlhú dobu. Ona vozidlo zaparkovala v XXXXX, kľúče zobrala k sebe a ďalej to neriešila. Ako to vyplýva z jej výpovede, obvinená mal byť dokonca požiadaná v listovej korešpondencii XXXXX, aby auto odhlásila, aby neplatila poisťky, dal jej na to aj splnomocnenie ešte počas ich vzťahu. Nemala však čas na zariadovanie týchto záležitostí, tak to odkladala. To však nie je žiadny trestný čin. Napokon po dlhšej dobe mali prísť tí dvaja muži, u ktorých sa domnievala, že ich poslal XXXXX, lebo jej tak povedali, a tým dala kľúče od vozidla a nezaujímal ju, čo s vozidlom bude.

Z môjho pohľadu sa javí výpoveď obvinenej ako logická a vierohodná. Obvinená nemala žiadny dôvod auto predávať za účelom získania nejakej finančnej výhody a takýto dôkaz ani neexistuje. Nemáme nijakým spôsobom preukázané, že obvinená takto konala so zisťným úmyslom. Ona sa veci logicky chcela zbaviť a preto auto odovzdala mužom, ktorých mal poslať XXXXX. To, že svedkovia XXXXX a XXXXX, majú úplne inú verziu opisu celej udalosti (a to aj medzi sebou) a tvrdia, že XXXXX nepoznajú, je iba ďalším dôkazom toho, že v danej veci proste nie je možné poskladať ucelenú reťaz dôkazov, ktoré by viedli k záveru, že skutok je trestným činom, resp. že skutok spáchala obvinená. Som toho názoru, nakoľko ich výpovede sú nejasné, vyhybavé a rozdielne aj v ich jednotlivých verziách, že títo svedkovia nehovoria pravdu. Ale aj pokiaľ by som bral ich posledné výpovede ako pravdivé, tak by nestačili na preukázanie viny obvinenej. Ide pritom o úmyselný trestný čin, kde minimálne táto subjektívna stránka by nebola naplnená, preukázateľná. Výpoveď svedka XXXXX plne korešponduje s výpoveďou obvinenej.

V celom konaní mi chýba úmysel a motív, ktorým by mala obvinená chcieť spôsobiť škodu na majetku poškodeného. Navyše som si ako predbežnú vyložil otázku ohľadom toho, či bola obvinená povinná sa tak dlhú dobu starať o auto poškodeného. Podľa môjho názoru nebola, auto nebolo vôbec ňou využívané, nemala z neho žiaden úžitok. Mala s ním iba problémy. Bola to len jej dobrá vôľa, že auto odviezla do XXXXX a tam ho odstavila. Nie je žiadna zmluva, žiadna dohoda o tom, ako sa mala oň starať, dokedy, akým spôsobom si ho mal poškodený zobrať, atď. Poškodený, alebo užívateľ, mal zabezpečiť (a je jedno, že sa nachádzal vo výkone trestu), aby o auto bolo postarané.

Vzhľadom k vyjadreniam samotného poškodeného (teda XXXXX) a ku skutočnosti, že XXXXX sa s ním rozišla, teda že ich vzťah bol ukončený v období po 11.11.2012, nemožno vylúčiť, že dané trestné oznámenie a celý skutok je odplatom za ich rozchod zo strany XXXXX.

Mám za to, vzhľadom ku všetkým pochybnostiam a nejasnostiam, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania, a k povahe skutku a celej prejednávanej veci, že je na mieste uplatniť § 10 ods. 2 Tr. zákona. Teda konštatujem, že závažnosť konania, ktoré je predmetom tohto konania, je nepatrná.

V zmysle § 10 ods. 2 Tr. zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsobom vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, je jeho závažnosť nepatrná.

Podľa § 215 ods. 1 písm. b/ Tr. por. prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Týmto rozhodnutím nie je dotknuté právo poškodenej strany domáhať sa svojho práva formou občianskoprávneho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Michal Jamrich
prokurátor